

[Trafikministeren]

DSB har således ikke noget indtægtsmæssigt incitament og heller ikke beføjelse til at ændre de sociale rabatprocenter.

Derimod kan DSB med lovforslaget uden at gå til Finansudvalget foretage ændringer i normalpriser og kommercielle rabatter, når blot den gennemsnitlige pris holdes inden for DSB's omkostningsudvikling.

Folketinget vil dog fortsat have indblik i DSB's prispolitik, idet DSB i finanslovforslaget skal oplyse, hvorledes prispolitikken forudsættes at blive i det kommende år. Desuden skal DSB i forslag til tillægsbevillingslov mere detaljeret redegøre for den gennemførte prispolitik.

Dermed er der i lovforslaget skabt en balance mellem de øgede resultatkrav til DSB, DSB's handlemuligheder på prisområdet og Folketingets muligheder for indseende med udviklingen i DSB's priser.

Som anført i bemærkningerne må man være opmærksom på, at taksterne for rejser med tog inden for hovedstadsområdet falder uden for ændringsforlaget, idet priserne for disse rejser fastsættes af HT i medfør af loven om hovedstadsrådets kollektive persontrafik.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg tillade mig at anbefale forslaget til Tingets hurtige og villige behandling.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljø. (Ledelsesansvar).

(Lovforslag nr. L 121).

Lovforslaget indebærer, at ledelsen og de personer, der deltager i ledelsen af en virksomhed m.v., eksempelvis direktører og bestyrelsesmedlemmer, er direkte medtaget i lovtæksten og derfor med sikkerhed vil kunne straffes for overtrædelser af arbejdsmiljølovgivningen.

Baggrunden for fremsættelsen af lovforslaget er primært at fjerne den tvivl, der efter den seneste domspraksis er opstået om, i hvilken udstrækning der efter den eksisterende lovgivning kan gøres strafansvar gældende over for denne personkreds. Tvivlen har konkret gået på, om administrerende direktører kan anses for omfattede af arbejdsmiljølovens arbejdsgiver- og arbejdslederbegreb. Dette er afklaret ved forslaget om, at lovens bestemmelser om arbejds-

giverens pligter finder tilsvarende anvendelse på den, som leder eller deltager i ledelsen af virksomheden.

Det har i praksis ligeledes givet anledning til tvivl, om og i hvilken udstrækning der kan pålægges straf til personer, der medvirker til overtrædelse af arbejdsmiljølovgivningen.

Der er derfor også medtaget en bestemmelse i forslaget, der præciserer, at der i lighed med anden tilsvarende særlovgivning kan gøres strafansvar gældende over for personer, der medvirker til en overtrædelse af loven.

Den i arbejdsmiljøloven helt særegne adgang for en arbejdsgiver til at overdrage sit strafferetlige ansvar til driftsledere, arbejdsledere eller andre kvalificerede overordnede har vist sig ikke at have den store praktiske betydning. Dette skyldes, dels at arbejdslederen allerede efter den gældende lov har et selvstændigt ansvar, dels at arbejdsgiveren, uden at det er udtrykkeligt angivet, har mulighed for at tilrettelægge arbejdet, så det begrænser hans subjektive ansvar. Bestemmelsen er derfor foreslået ophævet.

For at bringe arbejdsmiljølovens strafferamme i overensstemmelse med anden særlovgivning, herunder navnlig miljøbeskyttelsesloven, foreslås endvidere indføjet en hjemmel til at idømme fængselsstraf i indtil 1 år.

Lovforslaget indeholder endelig nogle redaktionelle ændringer og præciseringer af nogle af Arbejdstilsynets beføjelser i forbindelse med tilsynet med virksomhederne. Det drejer sig bl.a. om en adgang for Arbejdstilsynet til at få alle oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af tilsynets virksomhed, og til at kunne kræve tilgængelig dokumentation udleveret, herunder foretage fotografiske optagelser og lignende.

Det forryntes ikke, at lovforslaget vil medføre væsentlige administrative eller økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og dets bemærkninger, skal jeg hermed anbefale forslaget til Tingets villige behandling.

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Jeg skal hermed fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Statslig finansiering af kortbølgevirksomhed).

[Kommunikationsministeren]

(Lovforslag nr. L 122).

Lovforslaget fremsættes på baggrund af en aftale indgået mellem regeringen, Socialdemokratiet, Centrum-Demokraterne, Kristeligt Folkeparti og Socialistisk Folkeparti i forbindelse med fastsættelsen af licensen for Danmarks Radio og TV 2 for 1990.

Efter aftalen skal kortbølgevirksomheden med virkning fra den 1. januar 1990 finansieres af statskassen både for så vidt angår udgifterne til programproduktion, signalfremføring og udsendelse.

Samtidig vil udsendelsen af de danske kortbølgeprogrammer, der hidtil er sket fra senderen i Herstedvester, efter aftale med Norsk Riksringkasting blive flyttet til de norske kortbølgesendere, hvorved der opnås en stærkt forbedret sendestyrke.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, anbefaler jeg forslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Jeg skal hermed fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Sponsorering m.v.).

(Lovforslag nr. L 123).

Under Folketingets behandling i foråret 1989 af forslaget til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed (reklame i lokal-tv m.v.) blev det over for Kulturudvalget tilkendegivet, at der senere ville blive fremsat et lovforslag om sponsorering i tv. Dette ville ske, når der var kommet en afklaring af spørgsmålene vedrørende sponsorering på europæisk plan og efter forudgående høring af Danmarks Radios og TV 2's bestyrelser over udkast til et regelsæt. (Folketingstidende 1988-89, 2. samling, tillæg B sp. 1082).

Den nævnte afklaring på europæisk plan er siden indtruffet, idet Europarådets konvention om grænseoverskridende fjernsyn er blevet færdiggjort og åbnet for undertegnelse den 5. maj 1989 og EF's Ministerråd den 3. oktober 1989 vedtog direktivet om tv uden grænser.

Det er hensigten med lovforslaget med udgangspunkt i de europæiske regelsæt at foretage en samlet fastlæggelse af adgangen for de elektroniske medier til at bringe sponsorerede programmer. Dette gælder både for de lands-

dækkende og de lokale medier og for fjernsyn og radio.

Herudover indeholder lovforslaget en justering af reglerne om fremføring og fordeling af lokale radio- og fjernsynsprogrammer ved hjælp af hybridnettet.

Hensigten med denne del af lovforslaget er at opnå en optimal udnyttelse af hybridnettet, således at nettet vil kunne anvendes til fremføring af programmer fra lokale radioer og tv-stationer til områder, der ligger i nærheden af deres egne lokalområder, og hvor programmerne i øvrigt ville kunne modtages direkte ad trådløs vej ved hjælp af en antenne.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, anbefaler jeg forslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Hermed har jeg den ære for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om udveksling af forsikringstjenesteydelser inden for direkte skadesforsikringsvirksomhed.

(Lovforslag nr. L 125).

Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed med flere love.

(Lovforslag nr. L 126).

Forslaget om *forsikringstjenesteydelser* gennemfører 2. skadesforsikringsdirektiv, der blev vedtaget den 22. juni 1988 under Danmarks formandskab.

2. skadesforsikringsdirektiv har dels til formål for forsikringselskaber etableret i EF at fastsætte regler for adgangen til fri udveksling af tjenesteydelser over grænserne inden for skadesforsikringsområdet, dels til formål at videreføre den harmonisering, der er indledt med vedtagelsen af 1. skadesdirektiv i 1973. 1. direktiv, der gennemførtes i 1975, fastlægger de betingelser, et selskab skal opfylde for at få tilladelse til at etablere sig som forsikringsvirksomhed i en medlemsstat, og gør det lettere for et selskab fra ét medlemsland at oprette en filial eller et agentur i et andet medlemsland.

Ved fri udveksling af tjenesteydelser forstås, at en virksomhed fra et etableret forretningssted i en medlemsstat dækker en risiko, der består i en anden medlemsstat. Hensigten med udveksling af forsikringstjenesteydelser på for-